

5

UMOWA

**między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Francuskiej
w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku.**

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Republiki Francuskiej powodowane chęcią dalszego rozwijania i ułatwiania ich stosunków gospodarczych postanowiły zawrzeć Umowę w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku i uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy.

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa.

1. Niniejsza umowa dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się w każdym z Umawiających się Państw.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku ze sprzedaży ruchomego lub nieruchomego majątku, podatki od sumy wynagrodzeń płaconych przez przedsiębiorstwo, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do istniejących obecnie podatków, których dotyczy niniejsza umowa, należą w szczególności:

a) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

- 1) podatek dochodowy,
- 2) podatek od wynagrodzeń,
- 3) podatek wyrównawczy (podatek wyrównawczy do podatku dochodowego albo do podatku od wynagrodzeń),

zwane dalej podatkami polskimi,

b) w Republice Francuskiej:

- 1) podatek od dochodu (*l'impôt sur le revenu*),
- 2) podatek od spółek (*l'impôt sur les sociétés*),
- 3) podatek przemysłowy (*la contribution des patentes*),

w tym wszystkie potrącenia u źródła, wszystkie przedpłaty oraz zaliczki pobierane na poczet wyżej wymienionych podatków, zwane dalej podatkami francuskimi.

4. Umowa będzie miała zastosowanie także do podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce po dacie podpisania niniejszej umowy. Właściwe władze Umawiających się Państw będą się informowały o ważnych zmianach zachodzących w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje.

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

a) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają odpowiednio Polską Rzeczpospolitą Ludową lub Republikę Francuską,

b) określenie „osoba” obejmuje osoby fizyczne, spółki i wszystkie inne zrzeszenia osób,

c) określenie „spółka” oznacza osoby prawne lub jednostki, które dla opodatkowania traktuje się jako osoby prawne,

d) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie albo przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie,

e) określenie „obywatele” oznacza:

- 1) wszystkie osoby fizyczne, które posiadają obywatelstwo jednego z Umawiających się Państw,
- 2) wszystkie osoby prawne, spółki osób i stowarzyszenia utworzone zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem Umawiającego się Państwa,

f) przez „komunikację międzynarodową” rozumie się wszelki transport wykonywany przez statek, samolot, pojazd szynowy lub drogowy będący w użytkowaniu przedsiębiorstwa, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadków, gdy statek, samolot lub pojazd jest wykorzystywany tylko w ruchu między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie,

g) określenie „właściwa władza” oznacza:

- 1) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Ministra Finansów albo jego upoważnionego przedstawiciela,
- 2) w Republice Francuskiej — Ministra Gospodarki i Finansów albo jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej, każde inaczej nie zdefiniowane określenie ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Państwa w zakresie podatków, które są przedmiotem niniejszej umowy.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu, z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne podobne znamiona, nie

włączając jednak osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie tylko w zakresie dochodu, jaki osiągają ze źródeł położonych w wyżej wymienionym Państwie albo z tytułu majątku, jaki posiadają w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas stosuje się następujące zasady:

a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;

c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;

d) jeśli sytuacji tej osoby nie można uregulować zgodnie z postanowieniami liter a), b) i c), właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład.

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, w której całkowicie albo częściowo wykonuje się działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządzania,
- b) filię,
- c) biuro, w którym prowadzona jest działalność handlowa,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat,
- f) kopalnię, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych,
- g) budowę albo montaż, których okres przekracza 12 miesięcy.

3. Nie stanowią zakładu:

- a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa,
- b) dobra albo towary należące do przedsiębiorstwa, utrzymywane wyłącznie dla składowania, wystawiania albo wydawania,

c) dobra albo towary należące do przedsiębiorstwa, utrzymywane wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo,

d) stała placówka utrzymywana wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstw,

e) stała placówka utrzymywana przez przedsiębiorstwo wyłącznie dla celów reklamowych, dla dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności o przygotowawczym lub pomocniczym charakterze.

4. Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 5, działa w Umawiającym się Państwie dla przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, iż w tym pierwszym Państwie istnieje zakład, jeżeli ta osoba posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo w tym Państwie zwykle wykonuje, chyba że jej działalność ogranicza się tylko do zakupu dla przedsiębiorstwa dóbr lub towarów.

5. Nie będzie się traktować przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie, tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, komisanta generalnego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, o ile te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

6. Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie, kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo tam wykonującą swoje czynności (przez posiadanie tam zakładu albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości.

1. Dochody z majątku nieruchomego, włączając dochody z eksploatacji gospodarstw rolnych i leśnych, podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

2. Określenie „majątek nieruchomy” rozumie się według prawa podatkowego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku przynależność do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa rzeczowego, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki żeglugi morskiej i śródlądowej oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu lub dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z przedsiębiorstw.

1. Zyski z przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa podlegają opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mogłyby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej.

4. O ile w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami niniejszego artykułu.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione i wystarczające powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się elementy dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tego artykułu nie naruszają postanowień tych innych artykułów.

8. Zyski przedsiębiorstwa asekuracyjnego lub reasekuracyjnego Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo wykonuje swoją działalność w drugim Umawiającym się Państwie przy pomocy zakładu położonego w tym drugim Państwie.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy.

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich lub samolotów podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Zyski pochodzące z eksploatacji statków żeglugi śródlądowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej lub śródlądowej znajduje się na pokładzie statku, uważa się, że znajduje się w tym Umawiającym się Państwie, w którym leży port macierzysty statku, jeżeli nie ma on portu macierzystego w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej pojazdów szynowych lub drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

5. Postanowienia ustępów 1, 2 i 4 stosuje się również:

- do zysków pochodzących z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich, samolotów, pojazdów szynowych lub drogowych wydzierżawionych, jak również do zysków pochodzących z eksploatacji wydzierżawionych statków służących do żeglugi śródlądowej;
- do zysków pochodzących z udziałów w umowie poolowej, we wspólnocie eksploatacyjnej lub też w innym międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane.

Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli albo w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa i w jednym i drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i w konsekwencji opodatkowane.

Artykuł 10

Dywidendy.

1. Dywidendy, które płaci spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale gdy osoba, która pobiera dywidendy jest ich rzeczywistym odbiorcą, podatek ten nie może przekroczyć:

- a) 5% kwoty dywidendy brutto, jeżeli odbiorca jest spółką (z wyłączeniem spółek osobowych), rozporządzającą bezpośrednio co najmniej 10% kapitału spółki wypłacającej dywidendy,
- b) 15% kwoty dywidendy brutto we wszystkich innych przypadkach.

3. Użyty w tym artykule wyraz „dywidendy” oznacza wpływy z akcji lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również wpływy pochodzące z innych udziałów w spółce, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, zrównane są z wpływami z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, bądź działalność przemysłową lub handlową za pośrednictwem zakładu, który jest w nim położony, bądź wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub wykonywaniem wolnego zawodu. W tym przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Osoba, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, która otrzymuje dywidendy od spółki mającej siedzibę we Francji, jest uprawniona do zwrotu przedpłaty odnoszącej się do dywidend wypłaconych w danym przypadku przez spółkę wypłacającą dywidendy. Przedpłata będzie zwrócona przez potrącenie z podatku pobranego zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym i z postanowieniami ustępu 2. W celu zastosowania całości postanowień niniejszej umowy kwota brutto zwróconej przedpłaty będzie traktowana jako dywidenda.

Artykuł 11

Odsetki.

1. Odsetki, które pochodzą z jednego Umawiającego się Państwa i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

2. Użyty w niniejszym artykule wyraz „odsetki” oznacza dochody z wierzytelności wszelkiego rodzaju, tak zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub klauzulą udziału w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych i skryptów dłużnych, w tym również premie i udziały związane z powyższymi tytułami. Kary za zwłokę w wypłacie odsetek nie są traktowane jako odsetki w rozumieniu niniejszego artykułu.

3. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, bądź działalność handlową lub przemysłową przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie, bądź to wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie i jeżeli wierzytelności, na których zaspokojenie są płatne odsetki faktycznie należą do tego zakładu lub związane są z wykonywaniem wolnego zawodu. W tym przypadku mają zastosowanie odpowiednio postanowienia artykułów 7 lub 14.

4. Uważa się, że odsetki pochodzą z Umawiającego się Państwa, jeżeli dłużnikiem jest samo Państwo, jednostka samorządu lokalnego, osoba prawna prawa publicznego lub osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jednakże, jeżeli płatnik odsetek posiadający lub nie posiadający miejsca zamieszkania lub siedziby w Umawiającym się Państwie, ma w Umawiającym się Państwie zakład, na rzecz którego została zaciągnięta pożyczka powodująca płatność odsetek i który ponosi ich koszty, uważa się, że powyższe odsetki pochodzą z tego Umawiającego się Państwa, w którym położony jest zakład.

5. Jeżeli między dłużnikiem i wierzycielem lub między każdym z nich a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki, biorąc pod uwagę wierzytelność, przekraczają kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne.

1. Należności licencyjne pochodzące z Umawiającego się Państwa wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. W każdym razie takie należności mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy osoba pobierająca należności licencyjne jest ich rzeczywistym odbiorcą, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty tych należności.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2 należności z praw autorskich z tytułu twórczości literackiej, artystycznej lub naukowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba otrzymująca te należności ma miejsce zamieszkania.

4. Określenie „należności licencyjne” użyte w niniejszym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności, które są płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami i dziełami zarejestrowanymi dla radia i telewizji, do patentu, znaku przemysłowego lub handlowego, rysunku, modelu, planu, formuły, technologii produkcyjnej i za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej albo z umiejętnością (know-how).

5. Postanowień ustępów 1, 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli odbiorca należności licencyjnych posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności, bądź działalność przemysłową lub handlową za pośrednictwem położonego w tym Państwie zakładu, bądź wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie, a prawa lub wartości majątkowe, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu lub są związane z wykonywaniem wolnego zawodu. W tym przypadku postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 mają odpowiednie zastosowanie.

6. Należności licencyjne uważa się za pochodzące z Umawiającego się Państwa, gdy dłużnikiem jest to Państwo, jego jednostka samorządu lokalnego, osoba prawna prawa publicznego albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Jeżeli jednak dłużnik należności licencyjnych bez względu na to, czy ma on w jednym Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, a umowa, na podstawie której płacone są należności licencyjne, została zawarta dla celów zakładu i zakład sam pokrywa te należności, wówczas uważa się należności licencyjne za pochodzące z tego Umawiającego się Państwa, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiłby bez tych stosunków, wówczas artykuł ten stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz przy uwzględnieniu innych przepisów niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski kapitałowe.

1. Zyski pochodzące ze sprzedaży majątku nieruchomości określonego w artykule 6 ustęp 2 albo ze sprzedaży udziałów lub podobnych praw w spółce, której aktywa składają się głównie z majątku nieruchomości, podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym majątek ten jest położony.

2. Zyski ze sprzedaży ruchomego majątku stanowiącego majątek zakładu, który posiada przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw w drugim Umawiającym się Państwie, albo podstawowych ruchomości stałego urzędnika, które osoba trudniąca się wykonywaniem wolnego zawodu zamieszkała w jednym Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy sprzedaży takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiego stałego urzędnika, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

Jednakże zyski ze sprzedaży ruchomego majątku wymienionego w artykule 22 ustęp 3 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek ruchomy według wspomnianego artykułu może być opodatkowany.

3. Zyski ze sprzedaży majątku nie wymienionego w ustępach 1 lub 2 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym sprzedający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody.

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej

działalności podobnego rodzaju, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką. Jeżeli rozporządza ona taką stałą placówką, wówczas dochody podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jednak tylko o tyle, o ile mogą być przypisane tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje wszystkie rodzaje działalności — inne niż działalność handlowa, przemysłowa lub rolna — wykonywanych na własny rachunek w sposób niezależny przez osobę, która osiąga zyski lub ponosi straty w wyniku tych działalności.

Artykuł 15

Praca najemna.

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18 i 19 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie.

Jeżeli praca jest tam wykonywana, wówczas osiągnięte za nią wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej na terenie drugiego Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie podczas jednego lub kilku okresów, nie przekraczających łącznie 183 dni w danym roku podatkowym,
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby,
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, samolotu, pojazdu szynowego lub drogowego w komunikacji międzynarodowej albo na pokładzie statku żeglugi śródlądowej podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia członków rad nadzorczych albo zarządzających.

Wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej albo radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy.

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochody zawodowych artystów, jak na przykład artystów scenicznych, filmowych, radiowych oraz telewizyjnych, jak też muzyków i sportowców z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności, podlegają opodatkowaniu w tym z Umawiających się Państw, w którym wykonują oni te czynności.

2. Jeżeli dochody z działalności wykonywanej osobiście przez artystę scenicznego lub sportowca są przyznawane innej osobie niż sam artysta lub sportowiec, mogą być one ze względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym dana działalność artystyczna lub sportowa jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1 wykonywanej w ramach wymiany kulturalnej aprobowanej przez Państwo, w którym artyści lub sportowcy mają miejsce zamieszkania, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 18

Renty i emerytury.

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 renty, emerytury i podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniego zatrudnienia, wypłacane osobie zamieszkałej w jednym Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne.

1. a) Wynagrodzenia inne niż renty i emerytury, przekazywane przez Umawiające się Państwo albo przez jedną z jego jednostek samorządu lokalnego lub przez jedną z ich osób prawnych prawa publicznego osobie fizycznej z tytułu usług o charakterze publicznym, świadczonych temu Państwu albo tej jednostce samorządu lub tej osobie prawnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenia te podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie i jeśli otrzymujący wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego obywatelstwo posiada.

2. a) Renty i emerytury przekazywane przez Umawiające się Państwo albo przez jedną z jego jednostek samorządu lokalnego, albo przez jedną z ich osób prawnych prawa publicznego, bądź wprost, bądź w ciężar tworzonego przez nie funduszu osobie fizycznej z tytułu usług o charakterze publicznym świadczonych temu Państwu, albo tej jednostce samorządu, albo tej osobie prawnej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże te renty i emerytury podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli ich odbiorca ma w tym Państwie miejsce zamieszkania i posiada jego obywatelstwo.

3. Publiczny charakter usług świadczonych Umawiającemu się Państwu, jego jednostkom samorządu lokalnego albo jednej z ich osób prawnych prawa publicznego jest określony zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa.

4. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń lub rent i emerytur przekazywanych z tytułu usług świadczonych w ramach działalności przemysłowej lub handlowej wykonywanej przez jedno z Umawiających się Państw albo przez jedną z ich jednostek samorządu lokalnego lub przez jedną z ich osób prawnych prawa publicznego.

Artykuł 20

Nauczyciele, pracownicy badawczy i studenci.

1. Nauczyciel i pracownik badawczy, posiadający miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie, który udaje się do drugiego Umawiającego się Państwa, aby prowadzić wykłady lub badania, jest zwolniony od opodatkowania w tym drugim Państwie z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego za swą działalność przez okres nie przekraczający dwóch lat.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów pochodzących z prac badawczych, jeżeli prace te nie są podejmowane w interesie publicznym, ale głównie w celu osiągnięcia indywidualnej korzyści przez jedną lub więcej określonych osób.

3. Sumy, jakie student lub stażysta, który ma lub miał uprzednio miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw i który przebywa w drugim Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, otrzymuje na pokrycie kosztów utrzymania lub wykształcenia, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie pod warunkiem, że pochodzą one ze źródeł położonych poza tym Państwem.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 3 wynagrodzenia, jakie student lub stażysta, który ma lub miał uprzednio miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie i który przebywa w drugim Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się, otrzymuje z tytułu usług świadczonych w tym drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie pod warunkiem, że usługi te pozostają w związku z jego kształceniem się lub że wynagrodzenie za te usługi jest niezbędne dla uzupełnienia środków, jakimi dysponuje na swoje utrzymanie.

Artykuł 21

Inne nie wymienione przychody.

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, bez względu na to skąd pochodzą, a o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, gdy osoba osiągająca zysk, posiadając miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie bądź działalność przemysłową lub handlową za pomocą zakładu położonego w tym Państwie, bądź wolny zawód w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie i gdy prawa lub dobra, z tytułu posiadania których osiągany jest zysk, są rzeczywiście

związane z działalnością zakładu lub wykonywaniem wolnego zawodu.

W tym przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 22

Majątek.

1. Majątek nieruchomy określony w artykule 6 ustęp 2 podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, na terenie którego jest położony.

2. Majątek ruchomy, stanowiący aktywa zakładu danego przedsiębiorstwa albo należący do stałej placówki służącej do wykonywania wolnego zawodu, podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.

3. Statki morskie, samoloty i pojazdy szynowe albo drogowe eksploatowane w komunikacji międzynarodowej oraz statki żeglugi śródlądowej, jak też majątek ruchomy służący do ich eksploatacji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba rzeczywistego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne składniki majątkowe osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Postanowienia o uniknięciu podwójnego opodatkowania.

Podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

1. W przypadku Polski:

a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga przychody lub posiada majątek, które stosownie do postanowień niniejszej umowy podlegają opodatkowaniu we Francji, wówczas Polska — z zastrzeżeniem postanowień punktu b), wyłącza te przychody albo ten majątek spod opodatkowania; może jednak przy ustalaniu podatku od pozostałego dochodu albo pozostałego majątku tej osoby zastosować stawkę podatkową, która zostałaby zastosowana, gdyby te przychody albo ten majątek nie zostały wyłączone spod opodatkowania,

b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga przychody, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 12, 14, 16 i 17 podlegają opodatkowaniu we Francji, wówczas Polska zaliczy na poczet podatku należnego od dochodu tej osoby kwotę, która odpowiada podatkowi zapłaconemu we Francji. Podlegająca zaliczeniu kwota nie może jednak przekraczać części podatku obliczonego przed zaliczeniem, która przypada na przychody osiągnięte we Francji.

2. W przypadku Francji:

a) dochody inne niż wymienione poniżej w punkcie b) są zwolnione od podatków francuskich wyszczególnionych w artykule 2 ustęp 3 litera b), jeżeli dochody te podlegają opodatkowaniu w Polsce na mocy niniejszej umowy,

b) dochody wymienione w artykułach 10, 12, 14, 16 i 17 pochodzące z Polski podlegają opodatkowaniu we Francji. Polski podatek pobrany od tych dochodów stwarza prawo osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę we Francji do zaliczenia na poczet podatku w wyso-

kości odpowiadającej sumie pobranego podatku polskiego, ale nie wyższego od sumy podatku francuskiego od tych dochodów. Zaliczenie to następuje na poczet podatków wymienionych w artykule 2 ustęp 3 litera b) należnych od podstaw opodatkowania, obejmujących omawiane dochody,

c) w stosunku do dochodów opodatkowanych we Francji na mocy niniejszej umowy bez względu na postanowienia ustępów oznaczonych literami a) i b) podatek francuski jest obliczony według stawki odpowiadającej ogólnej kwocie dochodu podlegającej opodatkowaniu według ustawodawstwa francuskiego.

Artykuł 24

Równe traktowanie.

1. Obywatele Umawiającego się Państwa niezależnie od tego, czy posiadają miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa znajdujący się w takiej samej sytuacji.

2. Opodatkowanie zakładu, który posiada przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstwa drugiego Państwa, prowadzącego taką samą działalność.

Przepisu tego nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje on Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie osobistych potrąceń, udogodnień i obniżek z uwagi na stan cywilny i rodzinny, które przyznaje osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego obszarze.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9, artykułu 11 ustęp 5 i artykułu 12 ustęp 7 odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są potrącane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

Również długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa zaciągnięte wobec osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe, aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane inne przedsiębiorstwa tego samego rodzaju pierwszego Umawiającego się Państwa.

5. Użyty w tym artykule wyraz „opodatkowanie” oznacza podatki każdego rodzaju i określenia.

6. Postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie udogodnień przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim państwie na podstawie umów zawartych z tym trzecim państwem.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się.

1. Jeżeli osoba mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie jest zdania, że zarządzenia Państwa lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które nie odpowiada niniejszej umowie, wówczas może ona bez ujmy dla środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Sprawa winna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o posunięciu pociągającym za sobą opodatkowanie niezgodne z umową.

2. Jeżeli ta właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, wówczas poczyni ona starania, ażeby przypadek ten uregulować po porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Porozumienie będzie stosowane bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności, które mogą powstać przy stosowaniu umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane umową.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w celu osiągnięcia porozumienia wskazanego w poprzednich ustępach komunikować się ze sobą bezpośrednio. Jeżeli uzna się, że ustna wymiana poglądów ułatwi powyższe porozumienie, winna ona mieć miejsce w łonie Komisji złożonej z reprezentantów właściwych władz Umawiających się Państw.

5. Właściwe władze uregulują drogą wspólnego porozumienia sposoby stosowania niniejszej umowy, a w szczególności formalności, których winny dopełnić osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, aby otrzymać w drugim Umawiającym się Państwie obniżenie lub zwolnienie od opodatkowania dochodów wymienionych w artykułach 10, 11 i 12 pochodzących z tego drugiego Państwa.

Artykuł 26

Wymiana informacji.

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje konieczne do stosowania postano-

wień niniejszej umowy, a także informacje dotyczące prawa wewnętrznego Umawiających się Państw co do podatków wymienionych w umowie w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, jest zgodne z umową. Wymienione informacje będą stanowiły tajemnicę i będą mogły być udzielane tylko osobom i władzom (w tym również sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem lub ściąganiem podatków wymienionych w niniejszej umowie albo postępowaniem, wnioskami i środkami odwoławczymi w sprawach podatkowych.

2. Ustęp 1 nie może być w żadnym przypadku interpretowany tak, jak gdyby zobowiązywał on jedno z Umawiających się Państw do:

a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego albo drugiego Państwa,

b) udzielania informacji, których ustalenie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,

c) przekazywania informacji, które ujawniałyby tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielanie się przeciwiałoby się porządkowi publicznemu.

Artykuł 27

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni.

1. Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych i ich prywatnej służby, członkom placówek konsularnych oraz członkom stałych przedstawicielstw na mocy bądź prawa międzynarodowego, bądź przepisów umownych.

2. Umowy nie stosuje się w stosunku do organizacji międzynarodowych, ich organów i pracowników, a także w stosunku do osób, które będąc członkami misji dyplomatycznych, placówek konsularnych lub stałych przedstawicielstw państw trzecich przebywają w Umawiającym się Państwie, a nie są uważane za osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub drugim Umawiającym się Państwie z punktu widzenia podatków od dochodu i majątku.

Artykuł 28

Zakres terytorialny.

Niniejszą umowę stosuje się:

a) w zakresie dotyczącym Polski do terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i do stref położonych poza wodami terytorialnymi Polski, na których zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może wykonywać prawa odnoszące się do dna morskiego, jego podglebia oraz ich bogactw naturalnych,

b) w zakresie dotyczącym Francji do departamentów europejskich i zamorskich Republiki Francuskiej i do stref położonych poza wodami terytorialnymi przyległymi do tych departamentów, na których zgodnie z prawem międzynarodowym Francja może wykonywać prawa odnoszące się do dna morskiego, jego podglebia oraz ich bogactw naturalnych.

Artykuł 29

Wejście w życie.

1. Umowa niniejsza podlega zatwierdzeniu. Wejście ona w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany not o zatwierdzeniu.

2. Postanowienia umowy będą miały zastosowanie po raz pierwszy:

a) w zakresie dotyczącym podatków pobieranych w drodze potrącania u źródła — do sum pobranych licząc od dnia 1 stycznia 1974 r.,

b) w zakresie dotyczącym innych podatków od dochodu — do dochodów osiągniętych w roku 1974 albo w roku rachunkowym kończącym się w tym roku.

Artykuł 30

Wypowiedzenie.

1. Niniejsza umowa została zawarta na czas nieokreślony. Jednakże począwszy od piątego roku po wejściu w życie umowy, każde z Umawiających się Państw będzie mogło ją wypowiedzieć na koniec roku kalendarzowego, zawiadamiając o tym w drodze dyplomatycznej co najmniej na sześć miesięcy przed upływem tego roku.

2. W tym przypadku postanowienia jej będą miały zastosowanie po raz ostatni:

a) w zakresie podatków pobieranych w drodze potrącenia, do sum należnych najpóźniej 31 grudnia tego roku kalendarzowego, na koniec którego zostało notyfikowane wypowiedzenie,

b) w zakresie dotyczącym innych podatków od dochodów, do dochodów osiągniętych w roku kalendarzowym, na koniec którego nastąpiło wypowiedzenie lub osiągniętych w roku rachunkowym kończącym się w tym roku.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszą umowę.

Umowę niniejszą sporządzono 20 czerwca 1975 roku w Warszawie w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i francuskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Henryk Kisiel
Minister Finansów

Z upoważnienia Rządu
Republiki Francuskiej
Jean Pierre Fourcade
Minister Gospodarki
i Finansów

PROTOKÓŁ

W związku z podpisaną w dniu dzisiejszym Umową w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, stanowiące integralną część Umowy:

1 — Do artykułu 3.

Przez transport, o którym mowa w artykule 3 ustęp 1 litera f), rozumie się również przewóz:

- a) kontenerami drogą morską, lądową i powietrzną,
- b) barkami załadowywanymi na statki lub

c) każdym innym środkiem mającym związek z eksploatacją statków, samolotów albo pojazdów szynowych lub drogowych

— niezależnie od tego, czy sprzęt ten stanowi własność przedsiębiorstwa transportowego lub został wzięty w dzierżawę przez takie przedsiębiorstwo.

2 — Do artykułu 5.

Dla stosowania artykułu 5 ustęp 2 litera g) uzgodniono, że w okresie obowiązywania Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z Rządem Republiki Francuskiej z dnia 5 października 1972 roku o rozwoju współpracy gospodarczej, przemysłowej, naukowej i technicznej budowa lub montaż nie będą uważane za zakład, w okresie nie przekraczającym 18 miesięcy.

3 — Do artykułu 7.

Dla stosowania artykułu 7 ustęp 2 uzgodniono, że jeżeli przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa sprzedaje towary lub wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem położonego w nim zakładu, dochód tego zakładu nie będzie określany w stosunku do ogólnej kwoty obrotu albo wynagrodzenia przedsiębiorstwa, lecz zostanie ustalony w stosunku do wynagrodzenia należnego za pośrednictwem własne tego zakładu w sprzedaży lub działalności wyżej wspomnianej.

4 — Do artykułu 12.

Uzgodniono, że tylko postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 — w zależności od przypadku — mają zastosowanie do wynagrodzeń wszelkiego rodzaju płaconych za używanie lub prawo używania wyposażenia przemysłowego, handlowego albo naukowego, za usługi związane z badaniami, studiami lub poszukiwaniami o charakterze naukowym lub technicznym albo za usługi w zakresie porad, kontroli lub nadzoru.

5 — Do artykułu 24.

Uzgodniono w odniesieniu do Polski:

a) że przy stosowaniu artykułu 24 podatki określone w ustępie 5 nie obejmują opłaty skarbowej za meldunki i opłat za zezwolenie na otwarcie przedsiębiorstwa,

b) że postanowień artykułu 24 nie naruszają odmiennie zasady opodatkowania dochodu, zysku lub majątku przewidziane w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla przedsiębiorstw uspołeczniionych.

6 — Do artykułu 27.

Dla celów niniejszej umowy członkowie misji dyplomatycznych lub konsularnych Umawiającego się Państwa akredytowani w drugim Umawiającym się Państwie lub państwie trzecim, którzy są obywatelami Państwa wysyłającego, są uznani jako mający miejsce zamieszkania w Państwie wysyłającym, jeżeli podlegają tym samym obowiązkom w zakresie podatków od dochodu lub majątku jak osoby zamieszkałe w tym Państwie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach dnia 20 czerwca 1975 roku w Warszawie w językach polskim i francuskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Henryk Kisiel
Minister Finansów

Z upoważnienia Rządu
Republiki Francuskiej
Jean Pierre Fourcade
Minister Gospodarki
i Finansów